

30.8.1993

Työeläkelaitoksille

TYÖTTÖMYYSTURVALAIN MUUTOKSIA

Työttömyysturvalakiin (TTL) tulee muutoksia 1.9.1993 alkaen. Muutoksilla mm. täsmennetään säännöksiä siitä, milloin työnhakija on työmarkkinoiden käytettävissä sekä säännöksiä yrittäjien oikeudesta työttömyysturvaan. Karenssiaika pitenee tapauksissa, joissa työttömyys johtuu henkilön omasta syystä ja oikeutta kieltäytyä työstä tai koulutuksesta rajoitetaan. Lakiteksti on liitteenä.

Työmarkkinoiden käytettävissä oleminen

Oikeus työttömyyspäivärahaan edellyttää mm. sitä, että työtön työnhakija on työmarkkinoiden käytettävissä. Ennen lainmuutosta työtön oli työmarkkinoiden käytettävissä, jollei hänelle tehdyn yksilöidyn työtai koulutustarjouksen perusteella toisin todettu.

1.9.1993 lukien TTL:n 5 §:n 2 momenttiin on lisätty luettelo niistä tilanteista, joissa henkilön ilman yksilöityä työtarjousta tai koulutukseen osoitustakin voidaan katsoa olevan työmarkkinoiden ulkopuolella.

Yrittäjien oikeus työttömyysturvaan

Henkilöllä ei ole oikeutta työttömyyspäivärahaan siltä ajalta, jona hänen on katsottava työllistyvän omassa, puolisonsa tai vanhempiensa yrityksessä tai tätä vastaavalla tavalla omassa työssään. Nykyisin työllistymisen katsotaan tapahtuvan silloin, kun henkilön työmäärä yrityksessä tai omassa työssä on niin suuri, että se on esteenä kokoaikatyön vastaanottamiselle.

Yrittäjän oikeutta työttömyysturvaan on täsmennetty sekä erotettu toisistaan työttömänä aloitettu yritystoiminta ja muu yritystoiminta. Jälkimmäisen osalta TTL:n 5 §:n 5 momentin säännöstä on muutettu siten, että yrittäjää eräin poikkeuksin pidetään päätoimisena yrittäjänä siihen ajankohtaan asti, jona hän on todistettavasti lopettanut yrittäjätoimintansa tai jona yritystoiminta on ollut todisteellisesti keskeytynyt.

Lakiosasto

30.8.1993

Lakiin on tässä yhteydessä otettu palkansaajaan rinnastettavan yrittäjän käsite, joka on määritelty edellä mainitussa säännöksessä.

Ostavastuu aika

Työttömyyspäivärahaa aletaan maksaa omavastuuajan jälkeen, joka on viisi työtöntä työpäivää. Omavastuu aika on voimassa sen kalenterivuoden loppuun, jona se on kokonaan hankittu. Uutta omavastuu aikaa ei aina edellytetä.

TTL:n 12 §:n 4 momentin uuden 5 kohdan mukaan uutta omavastuu aikaa ei edellytetä myöskään silloin, kun henkilö on saanut työvoimapoliittisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain mukaista koulutustukea tai kuntoutuksen perusteella kuntoutusrahaa tai ansionmenetykskorvausta ja hän palaa työttömäksi työnhakijaksi 14 päivän kuluessa etuuden päättymisestä.

Ilman pätevää syytä työstä eroaminen

Henkilöllä, joka ilman pätevää syytä on eronnut työstään tai joka itse on aiheuttanut työsuhteen päättymisen, ei ole oikeutta työttömyyspäivärahaan kahdeksan viikon ajalta (TTL:n 9 §:n 1 mom.). Aikaisemmin tämä karenssiaika oli kuusi viikkoa.

Toistuva kieltäytyminen työllistymistä edistävästä toimenpiteistä

TTL:n 9 §:n 1 momenttiin on myös lisätty säännös, jonka mukaan henkilöllä ei ole oikeutta työttömyyspäivärahaan kuuden viikon ajalta siitä päivästä lukien, jona hän toistuvasti kieltäytyy työvoimaviranomaisen tarjoamasta työkyvyn tai työkyvyn selvittämiseen pyrkivistä tai muista kohtuullisiksi katsottavista työllistymistä edistävästä toimenpiteistä tai kieltäytyy antamasta työnvälityslaissa tarkoitettuja selvityksiä.

Työmarkkinoilta poissaolo

Uusien säännösten mukaan henkilöllä ei ole oikeutta työttömyyspäivärahaan kuuden viikon ajalta työttömäksi työnhakijaksi ilmoittautumisesta lukien, jos hän on ilmoittautumista välittömästi edeltäneiden kuuden kuukauden aikana ollut työmarkkinoilla vähemmän kuin kuusi viikkoa eikä hän voi esittää hyväksyttävää syytä poissaololleen (TTL:n 9 §:n 4 mom.).

Aikaisemmin sama kuuden viikon karenssiaika koski yli kolme kuukautta työmarkkinoilta poissaolleita henkilöitä.

Lakiosasto

30.8.1993

Pätevä syy kieltäytyä työstä

Henkilö voi jatkossa päivärahoikeuttaan menettämättä kieltäytyä vain hänelle tarjotusta osa-aikatyöstä sillä perusteella, että työstä maksettava palkka ja mahdollinen työttömyyspäiväraha työmatka- yms. kustannusten vähentämisen jälkeen jää pienemmäksi kuin hänelle maksettava työttömyyspäiväraha (TTL:n 7 a §:n 1 mom.).

Aikaisemmin tällä perusteella on voinut kieltäytyä myös kokoaikatyöstä.

Velvollisuus ottaa vastaan työtä työssäkäyntialueen ulkopuolelta

Yli 50-vuotiaalla henkilöllä ei enää ole päivärahoikeuttaan menettämättä oikeutta kieltäytyä työssäkäyntialueen ulkopuolelta tarjotusta työstä, jos asunto on siellä kohtuullisin ehdoin saatavissa ja perhesuhteet yms. eivät estä työn vastaanottamista (TTL 7 §:n 5 mom.).

Velvollisuus osallistua koulutukseen

Aikaisemmin yli 50-vuotias henkilö on päivärahoikeuttaan menettämättä voinut kieltäytyä tarjotusta koulutuspaikasta (TTL:n 8 §). Uusien säännösten mukaan kieltäytymisoikeutta ei ole.

Työvoimapolitiittisen aikuiskoulutuksen koulutustuki ja työttömyysturvalain mukaiset korvauspäivät

Työttömyyspäivärahaa maksettaessa työ-, omavastuu- ja korvauspäivien lukumäärä saa kunakin kalenteriviikkona olla yhteensä enintään viisi. Laskettaessa tätä viiden päivän enimmäismäärää korvauspäivinä pidetään lainmuutoksen jälkeen myös niitä päiviä, joina henkilö saa työvoimapolitiittisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain mukaista koulutustukea (TTL:n 26 §:n 1 mom.).

Aikuiskoulutustuki estää työttömyyspäivärahan saamisen

Työvoimapolitiittisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain mukainen koulutustuki estää 1.9.1993 alkaen työttömyyspäivärahan saamisen (TTL:n 5 §:n 1 momentin 10 a kohta)

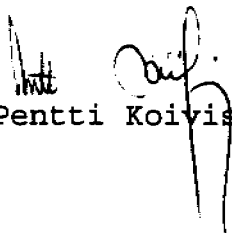
Lakiosasto

30.8.1993

Omaishoidon tukea ei enää vähennetä työttömyyspäivärahasta

1.9.1993 alkaen omaishoidon tukea (entinen vammaisen, vanhuksen ja pitkäaikaissairaalan kotihoidon tuki) ei enää vähennetä työttömyyspäivärahasta (TTL:n 27 a §).

ELÄKETURVAKESKUS

Pentti Koivisto

Helena Tapio

LIITTEENÄ

Laki työttömyysturvalain muuttamisesta (665/93)

N:o 665

Laki**työttömyysturvalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä heinäkuuta 1993

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 24 päivänä elokuuta 1984 annetun työttömyysturvalain (602/84) 1 §:n 2 momentti, 5 §:n 2 ja 4—6 momentti, 7 §:n 5 momentti, 7 a §:n 1 momentti, 8 §, 9 §:n 1 ja 4 momentti, 12 §:n 4 momentin 3 ja 4 kohta, 26 §:n 1 momentti, 27 a §, 33 §:n 1 momentti, 43 c §:n 1 momentti ja 48 §:n 4 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat, 5 §:n 2 ja 5 momentti ja 7 a §:n 1 momentti 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1367/90), 5 §:n 4 momentti 20 päivänä tammikuuta 1989 annetussa laissa (69/89), 5 §:n 6 momentti ja 9 §:n 4 momentti 30 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1692/91), 8 §, 9 §:n 1 momentti ja 43 c §:n 1 momentti 9 päivänä helmikuuta 1990 annetussa laissa (98/90), 12 §:n 4 momentin 3 ja 4 kohta 27 päivänä helmikuuta 1987 annetussa laissa (226/87) ja 27 a § 30 päivänä joulukuuta 1992 (1652/92) annetussa laissa, sekä

lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 28 päivänä joulukuuta 1990 annetulla lailla, uusi 4 momentti, 5 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainituilla 27 päivänä helmikuuta 1987, 20 päivänä tammikuuta 1989, 9 päivänä helmikuuta 1990 ja 30 päivänä joulukuuta 1991 annetuilla laeilla sekä 28 päivänä joulukuuta 1990, 27 päivänä maaliskuuta 1991, 18 päivänä joulukuuta 1992 ja 30 päivänä joulukuuta 1992 annetuilla laeilla (1322/90, 620/91, 1334/92 ja 1651/92), uusi 10 a kohta, 12 §:n 4 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa 27 päivänä helmikuuta 1987 annetussa laissa, uusi 5 kohta ja 37 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi seuraavasti:

1 §

Lain tarkoitus ja soveltamisala

Työttömyysturvaan on oikeus lisäksi yritys-toimintaa harjoittavalla henkilöllä tämän lain mukaisesti.

3 §

Toimeenpanoelimet

Sitovaa lausuntoa ei kuitenkaan anneta silloin, kun työntekijä on lomautettu määräajaksi 17 tai 18 §:ssä tarkoitettulla tavalla ja lomautus koskee vähintään kymmentä työntekijää.

5 §

Työttömyyspäivärahaoikeuden rajoitukset

Työttömyyspäivärahaan ei ole oikeutta henkilöllä:

10 a) siltä ajalta, jolta hän saa työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain (763/90) mukaista koulutustukea;

Henkilö ei ole 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla työmarkkinoiden käytävissä, jos hän itse asettaa sellaisia rajoituksia, jotka estävät tarjotun työn vastaanottamisen työmarkkinoilla yleisesti sovellettavin ehdoin tai tarjottuun hänelle soveltuvaan koulutukseen osallistumisen. Henkilölle on varattava kohtuullinen aika lasten hoidon, kulkemisen ja muiden vastaavien mahdollisten esteiden poistamiseen. Henkilö ei ole työmarkkinoiden käytävissä sellaisena aikana, jona hän on ulkomaanmatkan, kertausharjoitusten, asevelvollisuuden, vapausrangaistuksen taikka sairaalassa tapahtuvan hoidon tai muun tähän verrattavan laitoshoidon johdosta estynyt ottamasta vastaan työtä tai osallistumasta koulutukseen, vaikka hänelle ei ole tehty yksilöityä työhönosoitusta tai vaikka häntä ei ole osoitettu koulutukseen.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 3 ja 6 kohdassa, 2 ja 3 momentissa sekä 4 §:ssä säädetään työnhakijanaolosta ja työkykyisyydestä, työttömyyspäivärahaan oikeutetulle henkilölle maksetaan päivärahaa myös siltä työkyvyttömyysajalta, jolta henkilö ei saa sairausvakuutuslain 19 §:n 1 momentissa olevan rajoituksen vuoksi päivärahaa tai muuta vastaavaa lakisääteistä korvausta taikka työnantajalta sairausajan palkkaa.

Henkilön katsotaan työllistyvän 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettulla tavalla omassa, puolisonsa tai vanhempiensa yrityksessä, jos hänen työmääränsä hänen työttömänä aloittamassaan yrityksessä tai omassa työssä on niin suuri, että se on esteenä kokoaikaisen työn vastaanottamiselle. Henkilöä, joka on aikaisemmin toiminut yrittäjänä tai työllistynyt sitä vastaavalla tavalla omassa työssään, pidetään päätoimisena yrittäjänä siihen ajankohtaan asti, jona hän on todistettavasti lopettanut yritystoimintansa tai jona yritystoiminta on ollut todisteellisesti keskeytynyt. Yrityksellä tarkoitetaan myös

maatalousyrittystä. Edellä sanottua ei kuitenkaan sovelleta henkilöön:

1) jota on pidettävä palkansaajaan rinnastettavana yrittäjänä; palkansaajaan rinnastettavalla yrittäjällä tarkoitetaan yrittäjää, joka itse osallistuu työsuoritukseen ja joka on pysyvässä toimeksiantosuhteessa pääsääntöisesti yhteen toimeksiantajaan, jonka välittömän johdon ja valvonnan alainen hän on; lisäksi edellytetään, ettei hänellä ole viimeksi kuluneen vuoden aikana työnhakijaksi ilmoittautumisesta lukien ollut yleensä enempää kuin yksi ulkopuolinen työntekijä kerrallaan palveluksessaan;

2) jonka yritystoiminta luonnonolosuhteista johtuen on kausiluonteista; eikä

3) jonka yritystoiminta on sivutoimista; edellyttäen, että hänen aikaisemman työssäolonsa tai yritystoimintansa olennaisen vähenemisen perusteella taikka muutoin voidaan päätellä yritystoiminnan vaatiman työmäärän olevan niin vähäinen, ettei se ole esteenä kokoaikaisen työn vastaanottamiselle.

Edellä 1 momentin 10 kohdassa tarkoitetuksi päätoimiseksi opiskeluksi opiskelu katsotaan silloin, kun se on esteenä kokoaikaisen työn vastaanottamiselle. Lukion tai peruskoulun päivälinjalla opiskelevaa pidetään päätoimisena opiskelijana lukukauden päättymiseen asti. Henkilön, joka on opiskellut aiemmin päätoimisesti, opiskelu katsotaan päätoimiseksi siihen saakka, kun hän on päättänyt opintonsa tai on ne todistettavasti keskeyttänyt. Päätoimisella opiskelijalla ei ole oikeutta työttömyyspäivärahaan myöskään opiskelun välisenä loma-aikana.

7 §

Velvollisuus ottaa vastaan työtä

Yksinäinen henkilö ei voi päivärahaoikeuttaan menettämättä kieltäytyä hänen työssäkäyntialueensa ulkopuolelta tarjotusta pysyväisluonteisesta toimeentulon turvaavasta kokoaikatyöstä, josta maksetaan 1 momentissa tarkoitettua palkkaa, jos uudella paikkakunnalla on kohtuullisin ehdoin saatavissa työttömälle sopiva asunto. Sama koskee perheellistä henkilöä, jonka perhesuhteet eivät estä muuttamista, jos uudella paikkakunnalla on kohtuullisin ehdoin saatavissa työttömälle ja hänen perheelleen sopiva asunto. Henkilö voi kuitenkin kieltäytyä työssäkäyntialueensa ulkopuolelta tarjotusta työstä, jos hänellä on siihen

painava henkilökohtainen syy. Näiden asioiden selvittämisessä on asianomaista aina kuultava.

7 a §

Pätevä syy työn vastaanottamisesta kieltäytymiseen

Henkilöllä on pätevä syy kieltäytyä vastaanottamasta hänelle tarjottua osa-aikatyötä silloin, kun työstä maksettava palkka ja hänelle mahdollisesti maksettava työttömyyspäiväraha työmatka- ja muiden työn vastaanottamisen aiheuttamien kustannusten vähentämisen jälkeen jää pienemmäksi kuin hänelle maksettava työttömyyspäiväraha. Osa-aikatyöllä tarkoitetaan työtä, jossa työaika on enintään neljä viidesosaa alalla sovellettavasta kokoaikaisen työntekijän enimmäistyöajasta.

8 §

Velvollisuus osallistua koulutukseen

Henkilö, joka ilman pätevää syytä kieltäytyy menemästä sellaiseen työvoimaviranomaisen osoittamaan hänelle soveltuvaan koulutukseen, jonka aikana hänen ja hänen huollettaviensa toimeentulo on kohtuullisesti turvattu sen ta- soisesti kuin työvoimapolitiittisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa säädetään, tai joka aloitettuaan koulutuksen ilman pätevää syytä on eronnut tai omasta syystään erotettu tällaisesta koulutuksesta, ei ole oikeutettu työttömyyspäivärahaan kuuden viikon ajalta koulutuksesta kieltäytymisestä, eroamisesta tai erottamisesta lukien. Tällaisena koulutuksena pidetään 17—19-vuotiaiden osalta ammatillista koulutusta, jossa oppilas saa koulutuksessa oleville kuuluvat kohtuulliset sosiaaliset edut.

9 §

Oikeus työttömyyspäivärahaan eräissä tapauksissa

Henkilö, joka ilman pätevää syytä on eronnut työstään tai joka on itse aiheuttanut työsuhteen päättymisen, ei ole oikeutettu työttömyyspäivärahaan kahdeksan viikon ajalta. Jos työ olisi kestänyt enintään viisi päivää, hän ei ole oikeutettu työttömyyspäivärahaan kolmen viikon ajalta. Jos henkilö on omalla menettelyllään aiheuttanut sen, ettei työ- sopimusta ole syntynyt, ei hänellä ole oikeutta

työttömyyspäivärahaan kuuden viikon ajalta. Jos työ olisi kestänyt enintään viisi päivää, hän ei ole oikeutettu työttömyyspäivärahaan kolmen viikon ajalta. Aika lasketaan siitä päivästä, jona henkilö on omalla menettelyllään aiheuttanut sen, ettei työ- sopimusta ole syntynyt, tai jona työsuhte on päättynyt. Henkilö, joka toistuvasti kieltäytyy työvoimaviranomaisen tarjoamista työkyvyn tai työ- kunnon selvittämiseen pyrkivistä toimenpiteistä taikka muista kohtuullisiksi katsottaviksi työllistymistä edistävistä toimenpiteistä tai joka kieltäytyy antamasta työnvälityslais- sa (246/59) tarkoitet- tuja selvityksiä, ei ole oikeutettu työttömyys- päivärahaan kuuden viikon ajalta. Aika laske- taan siitä päivästä, jona kieltäytyminen on tapahtunut.

Henkilöllä, joka on ollut välittömästi työ- voi- matoimistoon ilmoittautumista edeltäneen kuu- den kuukauden aikana työmarkkinoilla vähe- män kuin kuusi viikkoa eikä voi esittää hyväk- syttävää syytä poissaololleen, ei ole oikeutta työttömyyspäivärahaan kuuden viikon ajalta työttömäksi työnhakijaksi ilmoittautumisesta lukien. Henkilön katsotaan olleen työmarkki- noilla, jos hän on ollut 16 §:n 2 momentissa tarkoitettussa työssä tai työllistynyt vastaavalla tavalla yritystoiminnassa taikka ollut työhä- kijana työvoimatoimistossa.

12 §

Ostavastuu- aika

Ostavastuu- aika on voimassa sen kalenteri- vuoden loppuun, jona se on kokonaan hanki- tu. Alkavan kalenterivuoden aikana uutta oma- vastuu- aikaa ei edellytetä:

3) kun omavastuu- aika on kalenterivuoden päättyessä täyttynyt ilman, että työttömyyspäi- värahan maksu vielä on alkanut;

4) kun oikeus työttömyyspäivärahaan alkaa uudelleen 14 päivän kuluessa edellisen työttö- myyspäiväraha- oikeuden päättymisestä; tai

5) kun henkilö on saanut työvoimapolitiitti- sesta aikuiskoulutuksesta annetun lain mukais- ta koulutustukea tai 5 §:n 1 momentin 12 kohdassa tarkoitettua etuutta ja palaa uudel- leen työttömäksi työnhakijaksi 14 päivän ku- luessa edellä tarkoitettun etuuden päättymisen jälkeen.

26 §

Päivärahakauden kesto

Peruspäiväraha maksetaan ajallisesti rajoittamattomana ja ansioon suhteutettua päivärahaa enintään 500 työttömyyspäivältä neljän peräkkäisen kalenterivuoden aikana. Työ-, omavastuu- ja korvauspäivien lukumäärä kunakin kalenteriviikkona saa olla yhteensä enintään viisi. Viiden päivän enimmäismäärää laskettaessa korvauspäivinä pidetään myös niitä päiviä, joina henkilö saa työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain mukaista koulutustukea. Omavastuupäiviksi katsotaan myös 7 §:n 1 momentin, 8 §:n, 9 §:n 1 ja 4 momentin ja 13 §:n 2 momentin mukaisiin määräaikoihin sisältyvät työttömyyspäivät.

27 a §

Lisäeläkkeen vaikutus työttömyyspäivärahaan

Jos henkilö saa työnantajan järjestämää työntekijäin eläkelain vähimmäisehtoja parempaa lisäeläkettä, hänen täysimääräisen peruspäivärahansa määrää tai hänelle maksettavaa ansioon suhteutettua päivärahaa vähennetään eläkkeen määrällä.

33 §

Sosiaali- ja terveysministeriön ja kansaneläkelaitoksen välinen tehtäväjako

Sosiaali- ja terveysministeriön tehtävänä on antaa yleiset ohjeet työttömyysturvan osalta yhdenmukaisen käytännön aikaansaamiseksi perusturvassa ja ansioturvassa. Ministeriöllä on lisäksi oikeus antaa työttömyyskassoille yhdenmukaisen käytännön aikaansaamiseksi sitovat määräykset menettelystä tässä laissa tarkoitettuja etuuksia myönnettäessä, maksettaessa ja takaisin perittäessä.

37 §

Rahoitus

Kansaneläkelaitos voi käyttää 1 momentissa tarkoitettuja ennakoita myös Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteissä mainitun Neuvoston asetuksen, joka koskee sosiaaliturvajärjestelmien soveltamista yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäi-

siin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä (ETY N:o 1408/71) 69 ja 70 artiklan mukaisiin kustannuksiin.

43 c §

Työttömyysturva-asiamies

Jokaisessa työvoimapiirissä on työministeriön määräämä työttömyysturva-asiamies, joka valvoo 3 §:n 3 momentissa tarkoitettujen lausuntojen lainmukaisuutta ja yhdenmukaisuutta. Työttömyysturva-asiamies on oikeutettu valittamalla hakemaan työttömyyspäivärahan saamisen työvoimapolitiisia edellytyksiä koskevassa asiassa muutosta työttömyysturvalautakunnalta ja vakuutusoikeudelta 40 §:n mukaisesti 30 päivän kuluessa päätöksen antamisesta sekä vakuutusoikeudelta lainvoimaisen päätöksen poistamista 43 §:n mukaisesti.

48 §

Voimaantulo

Tämän lain voimaan tullessa lomautettuihin sekä osa-aika- tai sivutyötä tekeviin sovelletaan 5 luvun säännöksiä siten, että päivärahaa maksetaan 26 §:n mukaan jokaiselle työttömyysetuutta saavalle henkilölle, jonka oikeus etuuteen on alkanut aiemman lain mukaisesti ennen tämän lain voimaantuloa. Edellä mainittu koskee henkilöä, jonka päivittäistä työaikaa on lyhennetty 18 §:ssä mainitulla tavalla aikaisintaan kuusi kuukautta ennen tämän lain voimaantuloa. Osa-aikatyötä tekevään henkilöön sovelletaan kuitenkin lain 19 §:n säännöksiä silloin, kun alkuperäisen työsopimuksen mukainen osa-aikatyö jatkuu henkilön oltua vähintään 12 kuukautta yhdenjaksoisesti kokoaikatyössä saman työnantajan palveluksessa ja kun henkilö on ollut työvoimatoimistossa kokoaikatyönhakijana ennen edellä tarkoitettua kokoaikatyön alkamista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1993. Lain 37 §:n 2 momentti tulee kuitenkin voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Tämän lain 7 §:n 5 momenttia sovelletaan, jos työstä kieltäytyminen on tapahtunut tämän lain tultua voimaan. Lain 8 §:ää sovelletaan, jos koulutuksesta kieltäytyminen, eroaminen tai

erottaminen on tapahtunut lain tultua voimaan. Lain 9 §:n 1 momenttia ja 9 a §:n 3 momenttia sovelletaan, jos työsuhde on päätynyt lain tultua voimaan. Lain 9 §:n 4 momenttia sovelletaan, jos henkilö on ilmoittautunut työttömäksi työnhakijaksi lain tultua

voimaan. Lain 43 c §:n 1 momenttia sovelletaan päätöksiin, jotka on annettu lain tultua voimaan.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 12 päivänä heinäkuuta 1993

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri Sirpa Pietikäinen